

Dagthema: Zing, vecht, huil, bidt

Overweging 20 oktober – Jan Meijer

“... Het gevecht dat ik toen ben aangegaan heeft mij inzicht gegeven in mijzelf, als bron van energie en geloof in mezelf, hoe moeilijk dat soms is. Die kracht in jezelf leren kennen. Wie of wat dat ook is ...”

Eerste lezing uit Genesis 32:23-29

Tweede lezing Psalm 120

Inleiding

Een warm welkom van mij. Wat fijn dat jullie er in geslaagd zijn om de marathon die vandaag gelopen wordt te omzeilen. Een hele worsteling, ieder jaar weer. Hopelijk niet als ons thema zing, vecht, huil, bid, maar wel met het resultaat dat er uitziet als de foto op de voorkant van het boekje. Yes! Het is gelukt!

Opstelling

Tijdens de voorbereiding met Ad die vandaag de kerk heeft ingericht draait het zonder koor om de vraag: “Hoeveel mensen komen er en hoe richten we de kerk in? Als voorgangers hebben we ons voorgenomen ons aan te passen aan de omstandigheden en te gaan experimenteren met de opstelling. Doel is om de viering letterlijk als dichterbij te ervaren en elkaars nabijheid te ervaren. De opstelling voor vandaag is in ieder geval zo dat Edwin, die ons geluid doet, er meer bij betrokken is. En zo kan ik hem ook zien en hoop ik dat hij zich er meer betrokken bij voelt dan alleen als onze geluidsman.

Over deze opstelling is dus op het laatste moment besloten. Voor iedereen een plek dicht bij elkaar. De bank gebruiken we als stoel voor de Elia's die ook tijdens de viering van harte welkom zijn in deze mooie kerk.

Bij voorbaat verheug ik mij iedere keer op jullie komst en op het feit dat ik mag voorgaan bij de viering. We vieren met elkaar onze aanwezigheid.
Volgens het leesrooster lezen we uit Genesis over de worsteling van Jacob. Een gevecht. Met een overwinnaar. Maar voor mij met de vraag: “Wat of wie is overwonnen?” En wat is de beloning?

Thema

Zo kwam ik bij het thema “Zing, vecht, huil, bid” en aan de foto op de voorkant van het boekje. Op zich al een uitdaging om samen met Fred tot deze verbeelding van het thema te komen.

Zing, vecht, huil, bid. Vandaag zingen we zelf en luisteren naar anderen die zingen over één of meer begrippen uit het thema.

In mijn overweging heb ik het over mijn persoonlijke ervaring met het fysieke gevecht van mens tegen mens en wie of wat ik daarmee overwonnen heb. Wat de beloning was en hoe ik de verbinding zie met het gevecht van Jakob. Ook heb

ik inleidingen als mini overwegingen gemaakt bij de geloofsovertuiging, het breken en delen en het gezamenlijk gebed dat wij het onze vader noemen.

Uit het thema Zing, vecht, huil bid hoor ik huil en bid terug terug in het lied “Breng hem thuis” dat Rob de Nijs zingt en dat is direct na de overweging in plaats van de pianomuziek die we normaal gesproken horen.

Bidden kan op veel manieren en is voor iedereen anders.

Door teksten van Wim Jansen, onder andere docent levensbeschouwing ben ik geïnspireerd voor de mini overweging voor ons stil gebed.

Vechten voor jezelf, je kind, je geliefde komen we tegen in de teksten die gezongen worden en die we zelf zingen. Over oorlog en vrede lezen we in psalm 120.

Verbinding

Hopelijk ervaren jullie de verbinding van de teksten en de muziek met het thema.

En ook de verbinding in het stil gebed. Toon Hermans schrijft het volgende over stil gebed: Bidden gaat met woorden, maar ik doe het liever zonder en ben opeens een beetje bevangen door het wonder.

Laten we ons open stellen voor dat wonder. Dat begint met het gevoel waarover Stef Bos zingt: Het is goed om hier te zijn. Open en oprecht samen. We wensen elkaar een mooie en warme viering.

Opening : Goed om hier te zijn

Stef Bos

Ik ben zacht gevallen
Goed terechtgekomen
De zwaartekracht heeft uiteindelijk
Bezit van mij genomen

En ik voel de vaste grond
Ik verlang niet meer naar vroeger
Ik weet waarvoor ik vechten wil
En wie zal mij behoeden

Het is goed om hier te zijn

Dus laat de schepen nu vertrekken

pag. 2

Deze haven geeft vertrouwen
Geeft mij grond om op te bouwen
Dus vrienden
Ik zal mij hier wel redden

Want het is goed om hier te zijn
Het is goed om hier te zijn

De zon gaf ons licht
De maan liet ons zien
Dat de hemel kan vallen
Dat het water kan branden
En dat de wereld verandert
Voor wie het wil zien

Het is goed om hier te zijn
Het is goed om hier te zijn

Bidden

Vrij naar Wim Jansen, Theoloog, schrijver, dichter, docent levensbeschouwing

Bidden kan een wezenlijk element in ieders leven kan zijn. Een universeel psychologisch gegeven.

Als een zich verhouden tot je diepste bron, of je die nu God noemt of niet. Voor “gelovigen” en “ongelovigen”.

Het kan voor iedereen functioneren als mystiek besef.

Die werkelijkheid is oneindig rijker en groter dan wij kunnen waarnemen. In die werkelijkheid dienen zich ervaringen aan. Ervaringen waarin wij soms het essentiële, het ultieme, of zelfs het overstijgende onderscheiden.

Datgene waarvan je voelt: dit is mij heilig.

Hier toe moest ik komen.

Een unieke persoonlijke ervaring die je met jezelf deelt.

Een overgave zonder strijd. Een stilte in jezelf, een verbinding met onnoembaar en soms duidelijk benoembaar.

Bidden in stilte

Gebed voor jezelf

Samenzang: Van de één en de ander

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Voordat ik bomen zag,
de hazelaar in bloei, in kou,
de steeneik, de kastanje,
zag ik jou. (2x)

Mijn zusje, mijn geliefde,
mijn verre vriend mijn hart is aan.
Mijn naastetje, wat heb ik jou,
wat heb jij mij gedaan?

Voordat de zee mij riep,

haar spiegel, tij en tegentij,
de poolster, de windstilte, riep jij mij.
Ik kocht een fluit,
ik floot
een sluier om je heen van vuur,
een lichaam meer,
tegen de lange duur.

Als ik ooit komen zou
waar bronnen zijn, bauxiet,
een paar gewiekster woorden dan dit:
ben jij daar?

Mijn zusje, mijn geliefde,
mijn verre vriend mijn hart is aan.
Mijn naastetje, wat heb ik jou,
wat heb jij mij gedaan?

Voordat ik bomen zag,
de hazelaar in bloei, in kou,
de steeneik, de kastanje,
zag ik jou.

Eerste lezing uit Genesis 32:23-29

Het was nog nacht toen Jacob opstond. Hij riep zijn twee vrouwen, zijn twee slavinnen en zijn elf kinderen. Hij ging met ze naar de rivier Jabbok, naar een ondiep gedeelte. Daar bracht hij ze naar de overkant. Daarna bracht hij ook al zijn bezittingen naar de overkant. Jacob bleef alleen achter.

Opeens was er iemand die met hem begon te vechten. Ze vochtend tot het ochtend werd. Toen de onbekende man merkte dat hij niet van David kon winnen, raakte hij Jakobs heup aan. De heup schoot uit de kom. De onbekende zei: "Laat me gaan. Het begint al dag te worden." Maar Jakob zei: "Ik laat u niet gaan. Eerst moet u mij zegenen." De ander zei: "Hoe heet je?" Jakob zei: "Ik heet Jakob." De ander zei: "Voortaan heet je niet meer Jacob, maar Israël. Je hebt gevochten met God en met mensen. En je hebt gewonnen."

Samenzang

Huub Oosterhuis / Thom Löwenthal

Herschep ons hart, heradem ons verstand,
dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Maak ons tot uw gemeente,
wees de stem die ons geweten wekt.
Verberg u niet, verberg u niet.

Tweede lezing: Psalm 120

Uit 150 psalmen vrij van Huub Oosterhuis

Ben jij daar, roep ik
Ja hier ben ik, antwoord jij
Ruk mij weg
van hun welgevormde lippen
mooie monden vol verraad

Tongen van laaiende riet
snelle pijlen scherp geslepen.
O, wee mij
hier in dit leugenoord
hoelang nog moet mijn ziel
huizen in de tenten der haters.
Zij haten vrede,
ik ben voor vrede.
Zij willen oorlog.
Ik wil vrede.
Ben jij daar, roep ik.
Ja hier ben ik, antwoord jij.

Overweging

Bij het lezen over het gevecht van Jacob met God denk ik terug aan mijn persoonlijke ervaring met een gevecht van man tot man.

Het letterlijk uitvechten met de ander. Wat dat precies betekende ontdekte ik na het gevecht.

Dat speelde zich af tijdens een workshop in België die een week duurde.

De kern van het thema van die week was om jezelf en de ander te ontmoeten maar ook jezelf en de ander tegen te komen. Daarbij kon je besluiten fysieke uitdagingen aan te gaan.

En dat gedurende 7 dagen van 7 uur in de ochtend tot half elf in de avond. Als en wanneer je dat wilde. Gebaseerd op je eigen wil en wens. Om zelf te kunnen ontdekken hoe sterk je geestelijk en lichamelijk bent en om te ervaren hoeveel emotie en energie er vrijkomt wanneer je uitdagingen (noem het een gevecht) wil aangaan. Letterlijk en figuurlijk in beweging komen.

Met een man die er ook was had ik en -dat was wederzijds- geen klik. Sterker nog, ik ergerde mij aan hem en dat was ook wederzijds. Tijdens die week ontstond de mogelijkheid om met iemand iets uit te vechten. Dat wilde ik wel met die man. En ja hoor ook dat was weer wederzijds. Het was een vorm van worstelen. Schoppen en slaan verboden.

Fysieke overwinnaar

Ik werd de overwinnaar fysiek, maar geestelijk waren we beiden winnaar. We hebben kortgezegd onszelf toen overwonnen. Door strijd in mijzelf op de ander te projecteren dacht ik het te moeten uitvechten met die ander. Zo bracht één gevecht toch twee overwinnaars.

De parallellen van mijn gevecht toen in die week, zie ik in het tekstlezing over het gevecht van Jacob met de onbekende. In die tekst kan ik trouwens ook niet lezen dat er verliezers waren. Jacob kreeg te horen dat hij zelf met God en de mensen heeft gevochten. En dat hij had gewonnen. Maar Jacob had blijkbaar iets met zichzelf uit te vechten. Uit dat gevecht komt een Jacob die als een gezegend man door het leven wil gaan, zijn geloof heeft gevonden en de mensen weer recht in de ogen wil kijken.

Het gevecht dat ik toen ben aangegaan heeft mij inzicht gegeven in mijzelf, als bron van energie en geloof in mezelf, hoe moeilijk dat soms is. Die kracht in jezelf leren kennen. Wie of wat dat ook is. Benoembaar of onnoembaar. Een mens, een hogere macht, Jezus, God. Zo ervaar ikzelf de lezing over de worsteling van Jakob met de of het onbekende. Een gevecht met de ander als een gevecht met jezelf.

Waarna je jezelf opnieuw kunt benoemen, een naam kunt geven. Na zo'n ervaring durf je iedere zoektocht aan. Een zoektocht naar helderheid en zuiverheid bij jezelf. Zoals de zoektocht in psalm 120.

“Ben jij daar?” Weg met roddel en achterklap. Weg met leugens, haat en oorlog.

“Ben jij daar?” Met als antwoord: “Hier ben ik”

Toon Hermans

Een vraag van mens tot mens, van mens tot het onbenoembare, in een gebed, met een hogere macht die God genoemd wordt. Koester die ervaring van het aangaan van een gevecht zoals ik die koester en Jakob die ervaring gekoesterd zal hebben. Ervaringen die ik terugvind in de teksten uit de Bijbel door hem vaker te lezen. Maar ook vind ik die door te zingen, te vechten te huilen en te bidden. Een permanente zoektocht naar vormgeving, zingeving en

het steeds opnieuw benoemen ervan. Geloof, hoop, liefde, God, veiligheid. Een zoektocht voor het leven. Of zoals Toon Hermans de zoektocht benoemde:

“Mijn leven is veilig in handen van God
wat is dat een prachtige zin
ik heb vaak gedacht, ja dat zal wel zo zijn,
maar die handen, hoe kom ik er in?”

Dus wie of wat je ook bent, waar je ook vandaan komt, wat je achtergrond ook is en wat de reden van je komst is laten we elkaar blijven zoeken, ook al is dat soms een gevecht.

Ben jij daar? Ja, hier ben ik! Dan ben je samen: Zing, vecht, huil, bid.

Laat het zo blijven bestaan.

Breng hem thuis

Rob de Nijs

Ik heb u niets gevraagd
toen hij werd geboren
of toen hij zo ziek was
drie jaar oud toen
heb ik u niets gevraagd
want wie zou het horen?

Mijn God, U had vast wel iets beters te doen
en toen met die scooter
veertien jaar oud, o hoe
heb ik gevloekt
God wat was ik kwaad
maar weet je, het doet'r
later niet veel toe
als je hem zoekt
achttien jaar en verslaafd
Kijk dit is mijn zoon
dit is zijn foto
dezelfde als op het politiebureau
Ik heb nooit iets gevraagd
laat staan gebeden
in 't verleden
tot vandaag

Breng hem thuis, breng hem thuis
't blijft je kind, hoe het ook zij
breng hem thuis, breng hem thuis
zijn leven is dat van mij
breng hem thuis

Ik heb zoals U zegt
hem zelf op straat gezet
maar toen dacht ik nog echt
dat ie zichzelf op 't eind wel red
en ik wil niet dat ie uit een gracht wordt opgedregd

en afgedaan
zeg hem dat zijn moeder op hem wacht
neem mij, maar God laat hem gaan

En breng hem thuis, breng hem thuis
't blijft je kind, hoe 't ook zij
breng hem thuis, breng hem thuis
zijn leven is dat van mij
breng hem thuis

Geloofsovertuiging

Gelovigen en ongelovigen: of is er meer dan dat?

Een onderzoek uit de Volkskrant. Ik citeer

De cijfers schetsen misschien het beeld dat wij Nederlanders religie en masse de rug toekeren. Maar die conclusie moeten we vooral niet te snel trekken, aldus Zonderop. “Het begint allemaal met de vraag: wat is religie? Wetenschappers wereldwijd zijn er nooit in geslaagd om het eens te worden over een definitie.”

En zo kan het dus dat de één het begrip religie voornamelijk associeert met instituten als de Rooms-Katholieke Kerk of de moskee, terwijl anderen ook andere, veel ‘lossere’ spirituele uitingen onder religie scharen. Het CBS lijkt er een wat nauwere definitie van religie op na te houden en richt zich op lidmaatschap van een godsdienstige gezindte en kerk- of moskeebezoek.

“Maar dat zegt eigenlijk niets over of mensen nu geloven of niet,” merkt Zonderop op. Je kunt vandaag de dag immers ook lid zijn van een kerk en niet geloven. Of wel zo af en toe naar de kerk gaan, maar er heel andere denkwijzen op nahouden dan de gelovige die naast je in de kerkbank zit.

“Onderzoek heeft uitgewezen dat ook mensen die wel naar de kerk gaan, hun eigen ideeën hebben en niet per se allemaal geloven wat de dominee of pastoor ze vertelt.” Het is net zo goed mogelijk dat mensen wel geloven, maar geen moskee bezoeken of zich niet aan een kerkelijke gezindte hebben verbonden. “Het hele idee dat er twee soorten mensen zijn, namelijk gelovig en ongelovig, doet geen recht aan de veelvormige werkelijkheid.” Einde citaat.

Of je je geloof belijdt of in een overtuiging uitspreekt is een kwestie van hoe je het wilt benoemen. De kracht van deze tekst ligt in de verbinding met elkaar om dit in de praktijk te brengen. Samen met alle mensen.

Daarom is het ook mijn overtuiging of zo je dat wilt: belijdenis.

Het mooi zal het zijn dit met elkaar uit te spreken en deze overtuiging gaat als volgt:

Belijdenis

Ik geloof in de heiligheid van de aarde,
de heelheid van de schepping,
en de waardigheid van alle schepselen.

Ik geloof dat alles in het leven
met elkaar verweven is:
Schepper en schepsels,
adem en gebed,

de kosmos en het individu,
voedsel en vrijheid,
West, Noord, Oost en Zuid,
seksualiteit en spiritualiteit,
ecologie en theologie.

Ik verbind mij er daarom toe
om samen met alle betrokken mensen
overal ter wereld
zorg te dragen voor Moeder Aarde,
vrede en gerechtigheid te bevorderen,
te kiezen voor het leven en dat te vieren
In deze dingen geloof ik.
Amen

Intenties

Tafelgebed en nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Het doel en de kracht van dit ritueel in de Duif is dat het verbindt en tegelijkertijd de ruimte laat voor een eigen invulling, die zelfs van keer tot keer kan verschillen. Sommige ervaringen en betekenissen delen we, maar individueel leggen we ook andere accenten. Voor mij is de kern van dit ritueel en de viering dat we erbij willen zijn en er bij horen. Om de verbinding met elkaar te maken zoals je dat tijdens gezamenlijk brood en wijn doet. Door er aan deel te nemen of door het te zien en op die manier mee te maken. Dit samen delen wil voor jou de betekenis hebben dat je erbij hoort. Uitgesproken of zonder woorden. We hebben elkaar nodig.

Lied: Ik bestond, ik besta

Stef Bos

Ik ben onkruid
Ik verga niet
Ik kom altijd weer terug
Ik ben een plaag
Voor wie mij haat
Ik wens ze allen veel geluk

Ik heb geleerd
Te overleven
Al ga ik morgen ook kapot
Ze mogen, dansen op mijn graf
Want overmorgen sta ik op

Ik bestond
Ik besta
Ik blijf bestaan
Ik bestond
Ik besta

Ik blijf, ik blijf, ik blijf, ik blijf, ik blijf bestaan

Doodgelopen
In de liefde
En gekust
Door het geluk
Van de hemel
Naar de hel
Heen en weer
En weer terug

Afgemaakt en
Opgehemeld
Uitgekotst en
Ingehaald
Als een koning
Op een ezel
Het heeft niet veel
Uitgehaald

Want ik bestond
Ik besta
Ik blijf bestaan

Maar soms ben ik het noorden kwijt
Leeg en moe en op de vlucht
Dan lijkt voor mij het eind nabij
Maar
Ik kom
Ik kom
Ik kom
Ik kom altijd weer terug

Ik ben geboren
Voor het leven
Ik ben gemaakt
Voor het geluk
Al moet ik
Duizend jaren wachten
Ik heb de tijd
Ik heb geduld

Wie mij doodzwijgt
Houdt mij levend

En wie bot is
Houd mij scherp
Ik verdedig
Elke vijand
Want wie open staat,

staat sterk
Ik bestond
Ik besta
Ik blijf bestaan

Toelichting

Zoals jullie weten ben ik geboeid geraakt door het christelijke in de cultuur van de Indianen in die zin dat het niet alleen gaat om de zorg voor elkaar maar ook om de zorg voor de aarde, die eigenlijk van niemand is omdat de aarde van iedereen is.

Dit deel uit het vierwinden gebed spreekt mij aan omdat er gebeden wordt tot de geestbewaarder en aan jezelf de ruimte laat om in te vullen wie of wat jouw geestbewaarder is.

Het voelt goed om dit met elkaar te zeggen als teken van verbondenheid met elkaar en de tekst. Het gaat als volgt.

Onze Vader

Deel uit het Vier-windrichtingen-gebed

Geestbewaarder van het Noorden, wees bij mij.

Help mij met elke dag die voorbijgaat met genade, om de dingen van mijn jeugd achter mij te laten.

Help mij om naar de rust te luisteren en laat mij sereniteit en troost vinden in de stilte.

Geef mij wijsheid, zodat ik in staat ben om verstandige beslissingen te nemen in alle dingen die voor mij liggen.

En als de tijd voor mij is aangebroken om van wereld te wisselen, laat mij dan rustig gaan, zonder berouw voor de dingen die ik op mijn lange weg heb verwaarloosd.

Herinner me eraan om niet meer van u te nemen dan ik nodig heb en meer terug te geven dan ik genomen heb.

Mededelingen

Zegenbede

Lied: Zing, Vecht, Huil, Bid

door Blóff

Voor degene in een schuilhoek achter glas

Voor degene met de dichtbeslagen ramen

Voor degene die dacht dat-ie alleen was

Moet nu weten, we zijn allemaal samen

Voor degene met 't dichtgeslagen boek

Voor degene met de snelvergeten namen

Voor degene met 't vruchteloze zoeken

Moet nu weten, we zijn allemaal samen

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Niet zonder ons

Voor degene met de slapeloze nacht
Voor degene die 't geluk niet kan beamen
Voor degene die niets doet, die alleen maar wacht
Moet nu weten, we zijn allemaal samen
Voor degene met z'n mateloze trots
In z'n risicoloze hoge toren
Op z'n risicoloze hoge rots
Moet nu weten, zo zijn we niet geboren

Zing, vecht, huil, bid, ...

Voor degene met 't open gezicht
Voor degene met 't naakte lichaam
Voor degene in 't witte licht
Voor degene die weet, we komen samen

Zing, vecht, huil, bid, ...

